

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון מ' – י חשון – י שבט – י אייר – י אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו בחדא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שא – באיזה כלים מותר לצאת בשבת ואיזה מהם
אסורים

לד. יוצא אדם בסודר המקופל על כתפיו אף על פי שאין נימא
כרוכה לו על אצבעו ואם אין הסודר חופה ראשו ורובו
אסור לצאת בו אלא אם כן קשר שני ראשיו למטה
מכתפיו זה עם זה:

לה. לבדים הקשים אסור להביאם ברשות הרבים או בכרמלית
כשהוא מעוטף בהם ואם אינם קשים הרבה מותר:

לו. מותר לצאת בשבת בשני מלבושים זה על גבי זה בין
לצרכו בין לצורך חבירו בין שהם שני חלוקים בין שהם
שני סרבלים (פירוש סרבל כסות העליון) בין שהם שתי
חגורות זו על גבי זו ואפילו אין מלבוש מפסיק ביניהם.
הגה: ויש אוסרים שתי חגורות זה על זה אלא אם כן מלבוש
מפסיק ביניהם (אור זרוע ומוספות ומדלי פק נמה אשה) וכן ראוי
לנהוג ומותר ללבוש שני כובעים זה על זה (אור זרוע) וכן שני
אנפילאות (אגור):

לז. מותר לצאת בשבת בבתי ידים הנקראים גואנטי"ש ויש מי
שמחמיר להצריך שיתפרם מערב שבת בבתי ידים של
מלבושיו או שיקשרם בהם בקשר של קיימא יפה וראוי
לחוש לדבריו:

לח. היוצא בשבת בטלית שאינה מצוייצת כהלכתה חייב מפני
שאותם החוטים חשובים הם אצלו ודעתו עליהם עד
שישלים ויעשהו ציצית ואם היא מצוייצת כהלכתה אף
על פי שאין בה תכלת מותר לצאת בשבת (ועיין לעיל סימן
י"ג):

לט. כילה (פירוש, יריעה כעין אהל) שיש בה רצועות שמותחין
אותה בהם מותר להתעטף בה ולצאת לרשות הרבים ואין
הרצועות חשובות כמשאוי שמבוטלות אגבה הילכך מותר
לצאת ברצועות התלויות באבנט אף על פי שאין המנעלים
קשורים בהם דלא חשיבי ובטלי אגב האבנט אבל אם הם
של משי חשיבי ולא בטלי ואסור אם אין המנעלים

קשורים בהם והוא הדין לכל דבר שנפסק מן הבגד וראשו
אחד מחובר כגון לולאות ואינו חשוב מותר לצאת בו ואם
חשוב הוא אסור לצאת בו:

מ. כובע שהוא מתפשט להלן מראשו טפה אסור להניחו
בראשו אפילו בבית משום אהל:

מא. לצאת בשבת בכובע שבראשו העשוי להגין מפני החמה
יש מי שאוסר משום דחיישינן שיגביהנו הרוח מראשו
ואתי לאתויי ד' אמות ברשות הרבים אלא אם כן הוא
מהודק בראשו או שהוא עמוק שראשו נכנס לתוכו ואין
הרוח יכול להפרידו מראשו או שהוא קשור ברצועה תחת
גרוננו דבהכי ליכא למיחש למידי:

מב. המוצא תפילין בשבת בבזיון במקום שאין משתמרין אם
יש סכנה שגזרו שלא להניח תפלין מכסן והולך לו ואם
אין סכנה אם יש בהם רצועות שבכך ניכר שהם תפלין ולא
קמיעות והן קשורות שיכול ללבשן מכניסן זוג זוג דרך
לבישה עד שיכניסן כלן ואם היו רבים שלא יספיק ללבשן
ולהכניסן זוג זוג יחשיך עליהם עד הלילה ויביאם ואם ירא
להחשיך מפני לסטים מוליכם פחות פחות מד' אמות או
נותנם לחבירו וחבירו להבירו עד שמגיע לחצר החיצונה:

מג. המוצא ספר תורה בשדה אם אינו שעת סכנה יושב
ומשמרו ומחשיך עליו (לשון הרמב"ם ובסכנה מניחו והולך
לו) ואם היו גשמים יורדים מתעטף בעור וחוזר ומכסה
אותו ונכנס בו:

מד. הבא להציל כליו מפני הדליקה לובש כל מה שיכול
ללבוש ועוטף כל מה שיכול לעטוף ופושט וחוזר ולובש
ומוציא:

מה. מי שנשרו כליו במים הולך בהם ואינו חושש שמא יבא
לידי סחיטה ולא ישטחם לנגבם מפני מראית העין שלא
יחשדוהו שכבסן בשבת ואפילו בחדרי חדרים שאין שם
רואים אסור ולא אסרו אלא לשטחן בשבת אבל אם שטח
מערב שבת כלים המכובסים אינו חייב לסלקן בשבת:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון מ]